

VAN OVER DE IESSEL

januari 2020.

met in disse editie:

- *Henk Vos : "Hond uutloaten"*
- *Fenny Martens : " Oons oaldershuus"*
- *Henk Hooijer : "Felgekleurde koeflatte"*
- *Corry Overmars : "Slipgevoar"*
- *Mineke Mollink : "Haiku's van Mineke"*
- *Riek van der Wulp : "Baerteld"*

Colofon

•Joargaank: 11 Nummer 01

•Utgave: 1 januari 2020

•Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk.

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur.

Volgende editie: 01-04-2020.

Inhold

Titel

Schriever

Veurblad

Colofon

Inhold

Van de redactie

Henk Vos

Van de redactie

Riek van der Wulp

Dank

Namens alle leazers

Oons oaldershuis

Fenny Martens

Bewearking gedicht van Nijhoff

Henk Hooijer

Slipgevoar

Corry Overmars

Achterkamp

Kampman en Mollink

Felgeleurde koeflatte

Henk Hooijer

Haiku's van Mineke

Mineke Mollink

Kort spul

Riek van der Wulp

Hond uutloaten

Henk Vos

Boeren lief en leed

Diny Kloek

Protest

Suja...suja...kindtien

Leste korte verhaal: Baerteld

Riek van der Wulp

Van de redactie...

40

Zo, de eerste van et ni-je joar, Januari 2020. 40 stuks in tien joar achter mekare vol è-pend met mekare.

Iedere keer weer etzefde veurblad mar wel in een aandere kleur.

En woar hebbe wi-j et dan over, juist over, 'Van over de Iessel.' VODI.

Woar komp die name vandoan?

Heb dat nog eem, nou ja eem, op e-zöcht. Riek van der Wulp vund dat een goeie name veur et blad.

Er waarn nog een paar naam in'è-diend mar die van Riek van der Wulp vunn ze het beste, mooiste en nog wat betiteling kwaam veurbi-j.

Veur Riek was et logisch want zij woont an de aandere kaante van Iessel, verder niks mis met...

Maar zij had er nog wel een betekenis bi-j.

Ik goa niet proberen dat op te skriem want ik weet et niet meer zo goed.

Misschien weet zij et nog wel.

Dit is de leste keer dat wi-j as huidige redactie angeeft wat er in het veertigste nummer zo ongeveer stiet,

Lo v.d. Wulp hef altied de verhaalties bi-j mekare scharrelt en op een rijgie e-zet.

Later zult aandern het goan doen.

Mineke hef weer een aantal Haiku's op e-skreem en wenst oons alvaste een gelukkig ni-j joar. Corry Overmars is bange veur slippen in de sni-j met de auto.

Wat veur Fenny Martens geldt, dat zult er een boel aanderen ök heb- ben.

Wat heimwee noar et oalderlijk huus.

Henk Hooyer hef een ni-je name bedacht veur de ballon woar as hij met de lucht in è-west hef.

Henk Vos hef et over een argenisse van veule mensen. Hond uutloaten!

Riek v.d. Wulp hef Bærteld de um-gekeerde zaken loaten doen.

Boontje komt om zijn loontje.

En natuurlijk stiet Achterkamp er ök weer in.

Namens de redactie veul leesplezier.

Henk Vos

...en noe nog een: 'Van de redactie'...

Beste meinsen,

Op disse smoesterige ærfstdag bin 'k een biettien uut mien doen.

Ek wiete wel dat et d'r an zat te komen en da-k et besluit eneumen ad, maer toch...

Al skeuv' k et værre veur mi-j uut, now is et toch zowied.

Et zit naemelijk zo: Noa 10 joor in de redactie ezeten te emn van 'Van over de Iessel' stop ek d'r mee.

D'r is in et leemn overal een tied veur en veur mi-j is de tied um een stæppien terugge te doen now an- ebreuken. Met vule plezier e-k an 40 nummers mee-ewærkt, maer de leeftied en de gezondeid get meespulen en dan muu-j soms beslissingen nemen die aa-j eigenlijk niet zo leuk vienden, maer et is niet aandere.

Mien man Lodewijk, die mi-j altied met de technische kaante en alle computerproblemen ölp stopt ook. Et wörde um de leste tied ook te vule.

Wi-j willen de aandere redactieleden en de lay-outdames ærtelijk bedaanken veur de plezierige saemenwærkige. As d'r ies probemen waren, et wörde altied soepel op-elöst.

De meinsen die et allemoale goan over-nemen weinsen wi-j vule stærkte, maer ook vule plezier toe met dit belangrieke wærk, o.a.de streektael, veur ons et Nendersaksisch, in ere te ollen.

Draegt et uut, geeft et deur, ieder op zien eigen meniere en elpt mee dat eigene veur een elk van ons te bewaeren.

Netuurlijk wi-k de skrievers en de lezers ook bedaanken.

Wi-j as redactie kunnen neks zonder oen ver-aelen, gedichten, erinnerigen en medieligen.

As leste wi-k 'Van over de Iessel' nog een laangk leven toe weinsen en ek ope dat over tien joor nummer 80 uut kump en wi-j dat allemoale nog maagn lezen!

Ærtelijke groeten,

Riek van der Wulp

Dank :

*Riek en Lo van der Wulp,
veur al 't wark dat uleu hebt e-had met 't
altied mar weur verzaameln van verhaalties
en gedichies veur de "Van over de Iessel"*

***Riek** met 't schriem van oproep'n en 't
corrigeren en uutzuoek'n van teksten;*

***Lo** stund heur altied bieje met road en doad as
der wat mis was met de computer.*

*Ok **Henk** Vos hef altied trouw met e-dach en
met e-schreem in de redactie.*

*Doar geet al met al heel völle wark en tied in
zitt'n, mar uleu deden 't met de wille, en met een wärm hätte veur oonze
Nedersaksische taal.*

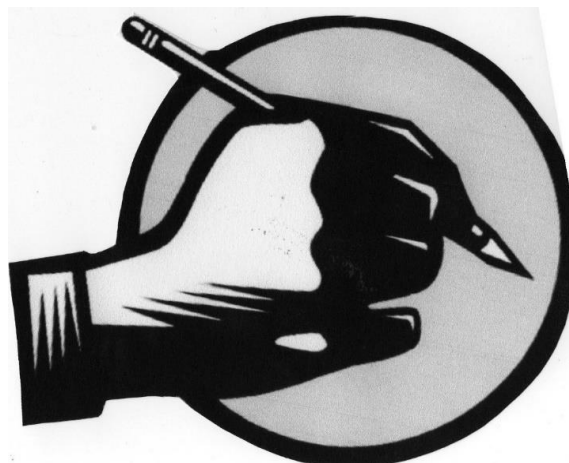
*Mar zoas uleu al angaven : "Der is een tied van
komm'n en der is een tied van goan."*

Der is vanof noe gien 'deadline' mear !

*Wieje weanst uleu nog völle mooie joarn toe en... blief mooie verhaaln en vassies
schriem. Wieje heurt ze gearne !*

*Namens alle leazers
zegge wieje :*

**"DANK
EN
GOODGOAN"**

Oons oaldershuus

*Opn Jipkesbelt woar wiej toe bint geboorn,
Woar vrogger oonze wiege hef estoan
Det huus det zöln wiej neet gauw vergetn
Oonze keenderjoarn bint doar veurbiej egoan.*

*Det oaldershuus har oonder heur dak het leaven
De voggels han heur nöst doar teegn dakbeschot
En in oons huus doar leaven acht wichter saam
Met va en moe der bieje het was ginne vetn pot.*

*De tied was toe zo aandere veur oons as wichter,
Een douche den ken ieje in dieje tied nog neet
Wiej gung in teil umstebeurn in, t zölfde water
Van de hygiëne han wieje toe gin weet.*

*Mar toe het aardgas kwam, wödn het leaven better
Wiej kreegn nen geiser en ok boam een douche
En doarbiej kreegn wieje ok nen gasheerd
Toe wun het lekker waarm bieje oons in huus.*

*De joarn gung vedan wieje wödden a greuter
Wiej mossen umslieks helpn bieje het wark
En as de wekke dan veurbiej was egoane
Dan gung wieje zundaags allemoal noa de kark.*

*Oons oaldershuus det is doar of ebrökken
Doar is dan noe een mooie villa op-ebouwd
Het lik doar oalemoal veur oons zo aandere
Dieje plekke an Jipkesbelt was oons zo vertrouwd*

*Dit oaldershuus blif veur oons aajt bieje zunders
Wiej verget det neet die tied doar met meka
Doar is plezeer ewes mar ok vedrietige daege
Met oonzen lieve moder en met oons va.*

Fenny Martens Berends- Hellendoorn-

Bewærking van et gedicht van Martinus Nijhoff

Ierbi-j de leste bewærking van et gedicht van Nijhoff: De moeder de vrouw.

Henk Hooijer is de ækkesluter.

Ik ging naar Bommel om de brug te zien.
Ik zag de nieuwe brug. Twee overzijden
die elkaar vroeger schenen te vermijden,
worden weer bureen. Een minuut of tien

dat ik daar lag, in 't gras, mijn thee gedronken,
mijn hoofd vol van het landschap wijd en zijd-
laat mij daar midden uit de oneindigheid
een stem vernemen dat mijn oren klonken.

Het was een vrouw. Het schip dat zij bevoer
kwam langzaam stroomaf door de brug gevaren.
Zij was alleen aan dek, zij stond bij 't roer,
en wat zij zong hoorde ik dat psalmen waren.
O, dacht ik, o, dat daar mijn moeder voer.
Prijs God, zong zij, Zijn hand zal u bewaren.

Venetië-van-het-Noorden

Ik gung naor Italië umme Venetië te zien.
'k Had wel ies heurd en had ook al elezen,
hoe romantisch en mooi het daor wel mus wezen.
Het völ mij niet mit. Dat kwam wel misschien,

het was daor zo warm, het leek wel de tropen.
En gien boom in de buurt. Het was d'r zo kaal.
En man wat een volk! Nee niet meer normaal.
Ie kunnen daor bijkaans aover de koppen wel lopen

Ik kreeg toch zo'n dorst, dus 'k wol drinken gaon halen,
zo'n goldgele rakker. Maar man wat een pries.
Veur alles muj daor, echt dikke betalen.
Veur één pilsie twei tienties. Zij liekt wel niet wies.

Wi'j ook naor Venetië? Dat muj zölf bepalen.
Gaot naor die van het noorden, dat is mien advies.

Henk Hooijer

Slipgevoar,

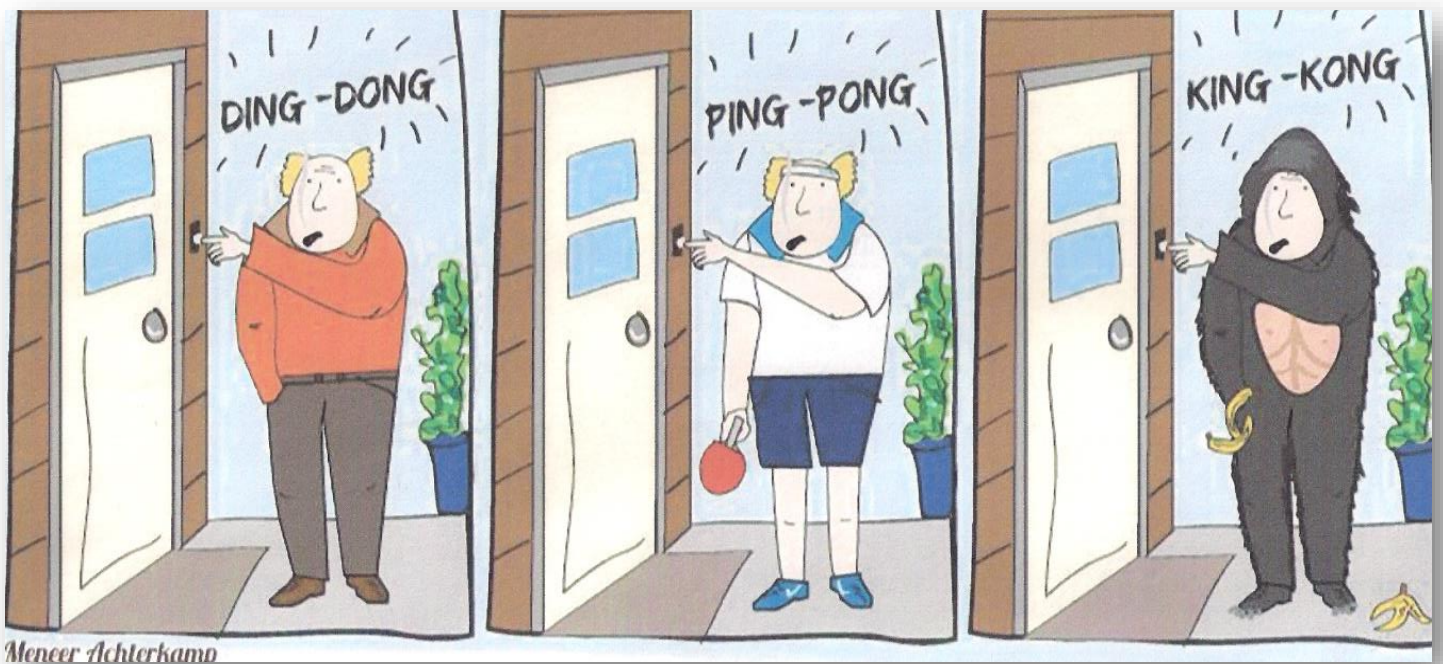
**Et was een kolde winter
met ies en sni-j, 't was glad.
Ie mossn wel eel stevig stoan
anders viel ie op oen gat.
Dus nam ik rap de auto
vier bienn ad ik dan.
Mi-j kon zo niks gebeurn
ik dee piano an.**

**Zo kwam ik woar a'k wèènn mos
al gink et niet zo snel.
De bordn zeidn "slipgevoar!
Maar 'k dach: 'Det weet ik wel!
Plots drei-jd' ik in die viéze troep
wel drie keer in et rond.
Det was wel èmpies skrikkn zeg
maar 'k ware niet gewond!**

**En toen ik soams laat in uus kwam
zat 't vrouwgien nog te wacht.
Met d'ochtdjas oaver eur slip,
zat zi-j noar mi-j te smacht.
Verrassing, dach ik, det is mooi
mi-jn skàttien stiet weer kloor.
Maar in mien eufd klonk wel eel zacht:
"Kiek uut veur slipgevoar!**

Corry Overmars- Hasselt-

Felgekleurde koeflatte

Een jaor of wat eleden heb ik ies een keer een ballonvaart mit muggen maken. Het was een hiele belevenis dat kan ik oe wel vertellen. Normaal espreuken zul ik zoiets deenk ik niet zo gauw doen. Want het is nogal an de priezige kaante. Maar nou was't aans, want dizze ballonvaart worde mij an ebeuden deur een distilleerderij, waor ik toendertied – as eigenaar van een slieterije - nogal goed zaken mit kun doen. Ien van de producten die die firma in zien pakket had, was vlierbessenjenever. En ik had nogal wat klaanten die niet ofkerig waren van dat spul. Al die vlierbessenjeneverconsumenten mit mekare zorgden erveur dat ik een omzet in dat goedtie wus te maken die ver baoven het landelijke gemiddelde lag. De vertegenwoordiger van die distilleerderij – waor ik um baovengenoemde reden – nogal goed mit op kun schieten, vund dat hij ies een keer wat trogge mus doen en dat worde dus die ballonvaart.

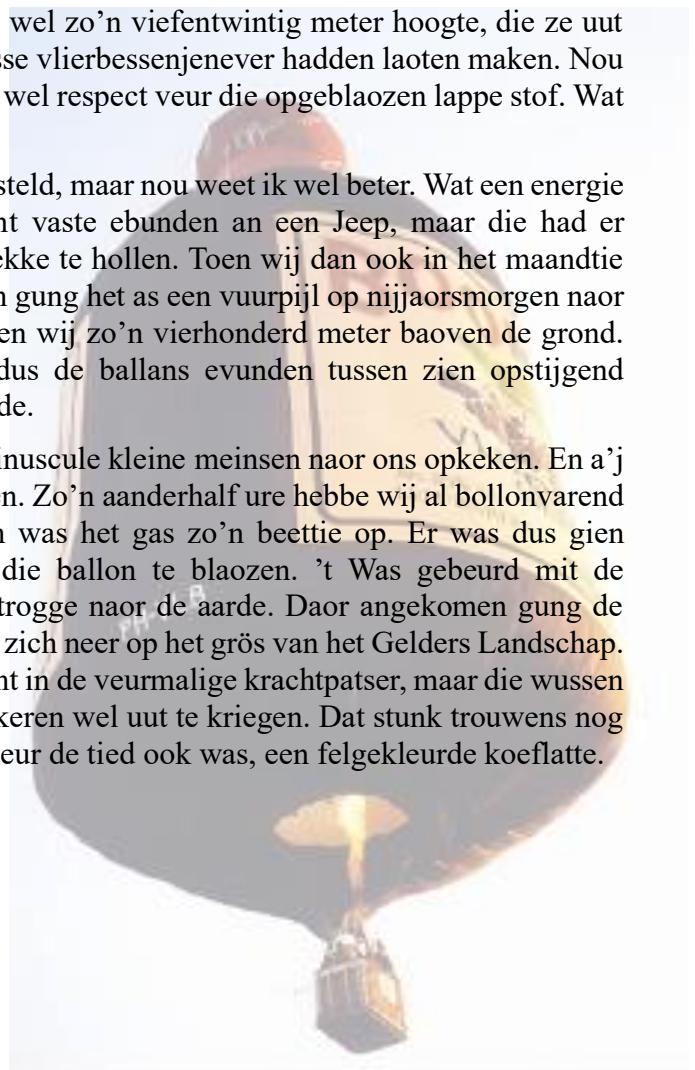
Toen ik ankwam op de plekke vanwaor wij op zullen stijgen, mus de ballon nog opeblaozen worden. En dan kun'j oe haoste niet veur stellen dat dat wat daor op de grond lig oe straks mit een man of wat deur de lucht mut vervoeren. Echt onveurstelbaar

. As een kolossale felgekleurde koeflatte lag het ding op de Veluwe heide. Een onherkenbare lappe stof, veule meer was het niet. Maar toen ze deur middel van ventilators en braanders, opgewarmde, ebakken lucht in die lappe stof bluuzen, toen veraandere die koeflatte binnen niet al te lange tied in een gigantische ballon van wel zo'n viefentwintig meter hoogte, die ze uut oogpunt van promotie in de vorm van een flesse vlierbessenjenever hadden laoten maken. Nou en toen het ienmaal zoverre was kreeg ik ook wel respect veur die opgeblaozen lappe stof. Wat een kracht gung d'r van uut.

D,r wordt vake ezegt ebakken lucht niks veursteld, maar nou weet ik wel beter. Wat een energie zit er in ebakken lucht. Ze hadden de gigant vaste ebunden an een Jeep, maar die had er zichtbaar meute mit umme het ding op de plekke te hollen. Toen wij dan ook in het maandtie estapt waren en de touwen lös ekoppeld waren gung het as een vuurpijl op nijjaorsmorgen naor baoven. Binnen de kortst meugelijke tied zaten wij zo'n vierhonderd meter baoven de grond. Maar hoger gung het ook niet. Daor was dus de ballans evunden tussen zien opstijgend vermogen en de antrekkingskracht van de aarde.

Van uut de hoogte kun'j duudelijk zien hoe minuscule kleine meinsen naor ons opkeken. En a'j goed lusterde dan kun'j ze zulfs heuren praoten. Zo'n aanderhalf ure hebbe wij al bollonvarend tussen hemel en aarde deur ebracht, en toen was het gas zo'n beettie op. Er was dus gien meugelijkheid meer umme nije energie in die ballon te blaozen. 't Was gebeurd mit de opgewarmde lucht en langzaam gungen wij trogge naor de aarde. Daor angekomen gung de ballon dood. As een starvende kolos vleide hij zich neer op het grös van het Gelders Landschap. D'r zaten nog wel kleine ressies gebakken lucht in de veurmalige krachtpatser, maar die wussen wij d'r mit een man of wat binnen de kortste keren wel uut te kriegen. Dat stunk trouwens nog behoorlijk. Maar toen was het weer, wat het veur de tied ook was, een felgekleurde koeflatte.

Henk Hooijer

Haiku's van Mineke

**Greanzen verleng'n.
Zo ku-j wieder komm'n.
Ongeduld drif oons voart.**

**Umärm wat niej is.
Iej hebt 't al in oen heufd.
Zo kump 't wel good.**

**Verget oen zörge.
Een nije löagte ontstiet.
Plekke veur wat niejs.**

**Golven van geluk.
Hoop en liefde nemt de macht.
Op weg noar vreade.**

**Iej kiekt der noar uut.
wilt 't iederiene geven.
Een gelukkig niej joar.**

Mineke Mollink-Hellendoorn-

Kört spul...

Riep

Een ieswiend tovert
an boom, an blad, an brögge
de mooiste taferelen.

Een stréúltien zunne
brengt 't ge-iel tot glaans
as prachtige juwelen.

Gien enkel wærk van
ienig niever meinsenaand,
kan 't meesterwærk versteuren.

Dit is gien beeld deur
meins creëerd en ier eplaetst.
't Ef enkelt row evreuren.

Riek van der Wulp -Genemuiden-

Gradus vertelt an de jonges op “de Brink” in verbaand met werelddierendag. Een enkele keer stoat er ök wel is wat vrouwluu bi-j te lustern.

Hond uutloaten.

“Jonges, nöw woon ik al weer zo’n twintig joar an’t kanaal bi-j Geert en Garrigie.

Wi-j hebt oons met z’n drie’n in die joar’n vake argert an de luu die bi-j oons veur ‘t huus de hond uutloat. En Beernd en Diene eem verderöp ök natuurlijk. En d’r komt uut de ni-jbouw steeds meer huzen en honduutloaters bi-j.

Gelukkig doet de meesten dat wel an de kaante van’t kanaal.

Mar d’r bint ök luu, die loopt bi-j oons over et trottwaar. En as de hond dan wat mut doen is et de bedoeling dat ze gauw noar de wallekaante goat. Mar ja dan bint ze niet altied op tied en dan ligt er weer een drol op de stoepe. Een skuppie hebt de eigenaar’n van de hond’n meestal niet bi-j zich, en opruum is d’r dan niet bi-j.

Dát is veur degene die dat niet veur et huus wil hebb’n liggen. De an het kanaal wonende luu. Ja die honden ku-j de skuld nie geem natuurlijk.

Die hebt gien skuppie.

Mar in de barm is et net zo goed een smerig gedoe. In de zomer dan komt d’r uut de ni-jbouw bi-j oons achter weg, vake kinder met rubberbooties um in ‘t kanaal te vaar’n of met een angeltie te goan vissen. En ’s winters as d’r ies ligt wilt ze doar graag skaatsen.

Nöw snap ie wel hoe as die kinder soms in huus komt wanneer die honden doar altied uut è-loaten wordt. Moe bliede. Giert et uut van ‘t lachen. En aander vis of vaarwater is d’r niet in de buurte. En de iesbane lig nogal een heel endtie weg. As ze doar bi-j wieze van spreken hen mut, is et al weer dooi veur dat ze d’r bint.

Wi-j hebt doar bi-j de gemeente al wel is over dat uutloaten è-klaagd en dan zegt ze dat d’r aandacht an zult skenken. **Ja dat doet wi-j ök.**

En inderdoad ie geleuft et hoaste niet. Ze hebt d’r van de gemeente wat an è-doane. Road is? Ze hebt er een officiele uutloatstoke veur honden van è-maakt. Met bordties en alles d’r bi-j.

De hondebelaasting giet natuurlijk veur op die paar mens’n die zeurt.

Wat sketst mien verbazing een paar weken geleden.....

Een man of vrouw, dat kun ie niet zien d’r helemoal in et geel d’r op gekleed, zit op een geel waag’ntie met daarop een soort stofzoeger en die giet an de kaante van’t kanaal langs umme hon-de-drollen op te zoegen.

Nou ja ik zeg oe, hoe komt ze d’r öp. Dat kost toch ök haanden vol geld,

um dat in de hele gemeente te doen.

Mar et is veur oons doar an't kanaal in elk geval beter dan niks.

Mar as die hondendroll'n zoeger d'r langs è-west is kan d'r vijf minuut'n later al wel weer een flinke batse liggen natuurlijk.

Dus luu, dat is in feite ök gien oplossing.

Och soms dan ku-j ök wel lachen um et volk dat de honden uitloot.

Komp d'r een grote kerel van meer dan twee meter en roem honderd kilo an lopen met een hondtie van dertig centimeter lengte en een deursnede van een grote appelstroopbusse. D'r zit een paar pooties onder van een centimeter of vieve die mut giespel'n um met zien baas met te koom. Inplaaze dat hij dat ding eem in de broekzak düt, nee et arme knuffeltie zit ök nog vaste an een touw van een meter of viere, dat hoaste te zwaar veur et hondtie is umme van de grond of te hoal'n. Of ie ziet een grote bulldog ankoom met een klein wievie, dat an een touw hangt woar dat grote biest an de aandere kaante an vaste zit. Zij mut acherover leun um die hond in toom te hoaln.

En dan gebeurt et ök nog wel is dat er twee honden mekare tegen koomt. Da's helemoal feest, een geblaf, gegrom, gekef en geskreeuw en een getrek an de riem.

Ie zult d'r wakker van wör'n ai-j eem weg è-dömmelt waar'n.

Nou ja de hondebezitters zult er wel plezier en lol anhebben.

Mar ik zal et de gemeente niet kwalijk neem as ze argens anders een uitlootstroke anwiest. En dat heurt ök vind ik"

Gradus stak nog mar is een piepie op. "En hier mut ik eigenlijk ök met stoppen wat dat is ök niet goed. Jonges ajuus, tot mornvrög." Gradus was zien verhaaltie weer kwiet en leup op zien dooie akkertie met zien haand'n öp de rugge, noar huus.

Henk Vos
Hoogeveen

Boeren lief en leed

**Ziej loopt doar samen oaver 't laand;
de grootva en 't kind.
Hij höldt 't wich stief bie de haand,
hij kent de weg hier blind.**

**Want hier lig toch de oale stea
woar hij is groot e-brach;
hier hebt ze allemoal e-woond,
zien hele veurgelacht.**

**'t Boeren zat ear zo in 't blood
't had ear völle e-brach:
Een good belegde boterham,
hard warken, dag en nach.**

**De leste tied geet 't neet zo bes
de regels wödt aait strakker.
Hij weet mangs neet hoe 't vearder mut,
en lig dan nachten wakker.**

**Een good milieu is völle waard
mar disse last is zwoar;
en as 't niet heel gauw aandere wödt
kump zien stea in gevoar.**

**Hij kek noar 't joggie an zien haand
dat pröt zo steurig deur.
“Kan ik ok boer wödden opa, hier?”
“Later a'k groot binne heur!”**

**De grootva bromt: “Da's good mien jong
iej doot oen beste mar,
die tied die is nog zo veer vot,
wie hopt dat 't dan nog kan.”**

**Hij kek nog ienmoal um zich hen
grip 't kjealtie bie de haand;
't boerenblood klopt wärm in um:
Vechen zal-e- veur zien laand !**

Diny Kloek-Hellendoorn-

Protest

**As der wat mis is in dit laand
dan hör iej dat van alle kaant.
De kraante, de radio en t.v
Allemaal zingt ze ear leedtie mee.**

**'t Beleid uut 'n Haag
veul niet goed bie de meansen.
Ziej veulen zich benoadeeld,
hadden aandere weansen.**

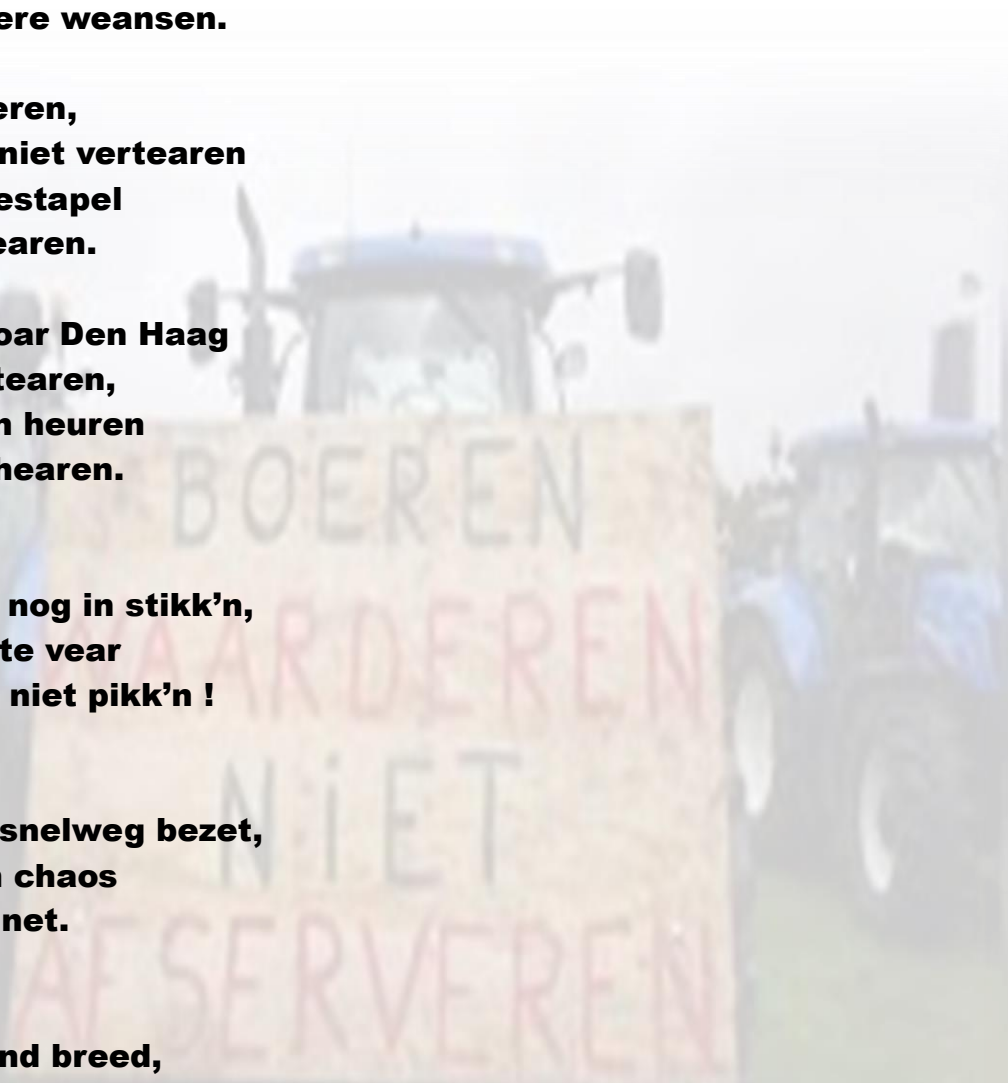
**Veural de boeren,
ziej konn'n 't niet vertearen
dat ze ear veestapel
mössen halvearen.**

**Ziej gung'n noar Den Haag
um te protestearen,
en leuten zich heuren
bie de hoge hearen.**

**Die stikstof,
ziej zoll'n der nog in stikk'n,
dat gung ear te vear
dat konn'n ze niet pikk'n !**

**Met trekkers
heulen ze de snelweg bezet,
't wödden ien chaos
op 't weag'n net.**

**Files zo lang
en zo ongekend breed,
nog nooit op ién dag
zovölle fileleed !**

**'t Malieveld had nog nooit
zo'n hoop trekkers e-zeen,
en nog nooit was der zo völle
boerenfolk op de been.**

**Mar ien ding was noe
wel duudelijk en kloar:
Maak de regels wat lösser
in 't volgende joar.**

**Luuster ok noar de boeren,
want met ear boerenverstaand
hebt ze 't beste veur
met ear vee en ear laand.**

**Weas meanselijk
en gun een hadde warker zien brood,
want zonder etten
wacht onherroepelijk de dood !**

Diny Kloek.-Hellendoorn-

BEARTELD

Over Bærteld wörde nog al ies eproat. Op stroate draeidn de mieste meinsn eevn eur eufd umme, as ze um zaagn loopn umme dan weer lecht skuddekoppnd deur te goan. Wat simpel nuumndn ze um... nee... i'j eurde niet bi'j de allerslimstn, dat was zeker en woor!

Iederiene was 't door ruurnd over iens.

Værre skuppn zol ie 't ook wel niet, dan mos ie meer in oe mærs ebbn, oe meer "manifesteern" zoas ze met een duur woord noar veurn brachtn.

Bærteld zelf wus wel dat ie beslist niet 't zwærte goorn ad uutevundn, maer toch... i'j zol um best reddn in disse weerld. De maatskappije was al vergeevn van bolleboozn, aa'j iederiene temeinsn mossn geleuvn en gewoon volk mos dr toch altied blievn, 't smerige wærk mos toch ook edoan?

Zo skærrelde ie de legere skoele deur en toe ie zowat vuufiene was en door of kwam, zag gieniene dr vule eil in umme te prebeern nog meer in dat eufd te stampn en doorumme was 't maer beter veur um umme wærk te zuukn.

Dat völ in disse tied met al die wærklooseid umme de drommel niet mee, maer de boas van de timmerfebriek, die nog al groot was met de olders van Bærteld, zee dat ie door wel as jongste knechien moch beginn, misskien gruuide dr nog wel een timmerman uut, wie zol 't zaegn?

Bærteld vun alles best, as ie maer gien leerderi'je meer an de kop ad, beroerd umme te wærkn was ie nooit ewest en och... die timmerfebriek leek zo gæk nog niet.

De eerste weke van september kwam met grote stappn noader.

d' lene keer trök 't ni'je um wel an, maer an d' aandre kaante was ie dr ook wel wat skrukel veur.

Zien moejer ad twie ni'je mesisterse broekn veur um aeld. Bærteld zelf ad liever olde spiekerbroekn of edraegn, maer bi'j timmerwærkzemeedn eurde mesister, vund ze.

Zien eufd bærstnsvol met goedbedoelde roadgevign skærreld' ie 's moandesmörn's vrog op de wærkplaese an, onzeker, maer vol goeie wille.

Gelukkig was ie roem op tied, want te laete koomn op oe eerste wærkdag... dat ko'j niet maekn.

't Völ allemoale nogal mee. Eerst mos ie de wærkplaese anveegn en toe een deuze met rotzooi oprommeln en binn de körtst meugelijke tied was 't zo maer koffiedrinkerstied.

't Was dr de gewoente umme allemoale in de roeme woonkeukn bi'j de vrouwe van de boas koffie te drinkn, zo um een uur of tiene. Dat kon ook best, want zo'n verskrekklijk groot bedrief was 't now ook weer niet.

Een bietien stillegies was ie tussn de veurman en de eerste knecht goan zittn, de klompn ad ie keurig noast mekaere op de matte ezet. An d' overkaante zat de boas met zien vrouwe. Links an d'iene körte kaante van de toafel zat de sicceteresse van 't kantoor en an de ræchterkaante de bakkersknæcht, die net een kemiesien en een witte bolle kwam brengn en metiene maer een köppien mee drunk.

Al de aandre knæchtn waarn op kerwei, dus was de köppel niet zo onwies groot.

Dat gezellige ketiertien vleug verbi'j ook al ad 't jongste knechien zien mond niet lös edoan.

Toe iederiene nog in zien twiede köppien bleus, um 't wat of te loatn koeln, keek opies de boas Bærteld liek an en i'j zee: "Zoj tomeet eerst eevn noar Jaap van Endruk van Geerte

willn goan um "'t plintnleddertien" weer op te aeln, i'j ef 't veurige weke elierend en nooit weerumme ebracht. Toeknde weke e'k 't neudig in de ni'jbouw, want door muu'w de plintn plaesn."

De knæcht die noast Bærteld van zien leste slukkies koffie geneut mos iniesn proesn en 't oversköttien vleug in een guje over zien kiel. Dr kwaamn zelfs nog wat sputtels op Bærtelds ni'je broek, die ie oastig wægveegde.

"Aa'j toch op pad goan," vól de veurman in, "breng mi'j dan de "vierkaante gaetnbore" mee, die e'k vergangn weke bi'j Jaans van Ærm van Saander loatn lengn, die ad um ook nog neudig. 't Is 't beste umme alles maer weer ier te ebbn."

Bærteld keek van d' iene noar d' aandre. "'t Plintnleddertien en de vierkaante gaetnbore?" vreug ie. Met een knekkien gaf ie toe. "Goed, ek zal 't metiene doen."

Al alf in de bienn drukte 'd aand van de knecht um weer neer.

"Wacht eevn," zee die en i'j veegde de leste koffiedruppels van zien kinne. Ook veegd' ie over zien linkerwange, want door ruulde een troane -van 't proesn netuurlijk- noar beneedn.

"Ie kunn dan mooi metiene een boskop veur mi'j doen, ek bin met die kaste bezig en die muut mooi liek wörn. Ael ie veur mi'j wat "luchtbelln veur de waeterpas", want de olde luchtbelln bin oordig versleetn. Goat maer noar Gæjt de Poot. Aelt maer en betaelt maer en zæg maer dat 't veur mi'j is."

Uut zien bösrstzækkien pakt' ie een tientien en drukte dat Bærteld in d' aandn.

"O ja," deu de sicceteresse ook nog een duit in 't zækkien. "Ek bin deur mien typmesienepepier èn en dr muun vandaege nog zo'n twintig brievn de deure uut. Bærteld, jonge, goat eempies bi'j de kantoorboekændel an en brengt "een pak plastic skriefpepier veur de typemesiene" veur mi'j mee. Loat 't maer opskrievn veur de zaeke. Plastic eur!", benoadrukke ze nog een keer, "dat is wat minder an bederf onderrevig."

De vrouwe van de boas skeut in de bienn en begun bi'j 't aanræcht wat te rommeln. Zie skraepde een paer keer de keel en zonder umme te kiekn vreug ze: "Bærteld, wi'j bi'j DE KLEINE WINST dan veur mi'j "de dechte gaetiespanne" opaeln. Die was veur mi'j in bestellige en een alf uur eledn ebbn ze ebeld dat ie an'ekoomn is." Weer kuchte ze en ging toe værdre:

"'k Oef oe gien geld mee te geevn, want i'j is al betaeld."

"'t Doezelde Bærteld onderaand maer zo'n eerste dag wol ie um niet loatn kenn en in zien eufd prebeerd' ie alles op een rijgien te zett'n. 't Plintnleddertien, de vierkaante gaetnbore, luchtbelln veur de waeterpas, plastic skriefpepapier en de dechte gaetiespanne. As ie now onderwæg bleef rippeteern, dan zol 't wel lukkn.

Op de trappe roffeldn vlogge voetn noar beneedn.

De oldste dochter van de boas was boovn an 't leern, maer tied veur een köppien koffie mos dr maer eevn of'eneumn wörn.

Ook dacht ze de stemme van Thijs te eurn, die bi'j de bakker zien brood prebeerde te verdienn. Zie ad vaeke stiekem eevn noar die knappe jonge ekeekn en zo now en dan oe gezechte loatn zien kon vaste gien kwoad.

Net toe as de bakkersknæcht 't woord nam stapte ze de keukn binn.

"Bin 'k toch ielemoale vergeetn 't "krentegeweer" veur de bakker op te aeln en i'j muut zometiene krentebrood bakkn.

'k Eb 't nog wel zo beloofd!"

De deerne sprung dr metiene op in.

"Woor ef ie dat geweer dan veur neudig?" vreug ze, geliekertied een köppien koffie inskinknd.

"Now, de krentn muun toch allemoale in 't dieg eskeutn wörn," gaf ie weerwoord, "Gewoon dr deur kneedn is niet alf zo lækker dan dat ze dr in'eskeutn wörn. A'k now niet rap zörge dat ie 't geweer kreg, dan e'w mörn weer pærtie meinsn die koomn klaegn. Maer 'k muut d' iele auto met brood nog uutventn. Zol ie Bærteld, 't niet eevn bij de smid op willn aeln en bij de bakkeri'je of willn geevn? Ier.." en over de toafel skeuf ie een rieksdaelder noar Bærteld toe.

Met een ruk skeut Bærteld in de bienn, As ie niet gauw maekte dat ie wæg kwam, dan kwaamn dr misskien nog meer bosskoppn op um of. Vlak bij de deure groffeld' ie de klompn op um an, maer door aa'j 't al.

Met een lief stemmegien begun de dochter van de boas te proatn.

"Bærteld, ie muun noar 't dörp ein. Ek bin zo machtig druk met 't leern da'k dr zelf gien tied veur ebbe. Zo'j veur mi'j bij de bibliotheek "t boek veur t'vuufde kwærtal" op willn aeln?

Zie ebbn 't bij de wereldbibliotheek veur mi'j an'evroagd.

'k Eb 't neudig veur mien studie en overmörn e'k zo'n zwoor tentaamn!"

Bærteld ad zo'n muute umme alles te ontoln dat ie allienig maer knekte. As een aeze skeut ie de wærkplaese deur en eurde van værof 't lachn van iederiene in de keukn maer' t drung niet tot um deur.

Bij de deure bleef ie stoan, rommelde in zien zak van de ni'je mesisterse broek, aelde dr een pepiertien en een potleudtien uut en skreef op:

PLINTNLEDDERTIEN
VIERKAANTE GAETNBORE
LUCHTBELLN VEUR EEN WAETERPAS
PLASTIC BRIEFPEPIER
DECHTE GAETIESPANNE
'T KRENTEGEWEER en
'T BOEK VAN 'T VUUFDE KWÆRTAAL.

Vanuut de keukn klunk een stemme: "Vroag bij Gæjt de Poot ook nog noar "een zækkien gedreugd reegnwaeter!". Wie um dat vreug kon Bærteld niet vertelln, maer 't was wel een mannstemme.

EEN ZÆKKIEN GEDREUGD REEGNWAETER skreef ie onderan 't briefien.

Oevule bosskoppn mos ie now doen? Iene... twee... achte!

Dat kon ie nooit meer veur 't eetn reddn.

Toch niet ielemoale op zien gemak gong Bærteld op wæg umme de lieste met opdrachtn of te wærkn. In zien ærte wulde een onruste, die i'j niet ielemoale kon plaesn. Woorumme ad iederiene zo'n skek ad in de keukn... net bij 't koffiedrinkn?

Was dr soms wat met die bosskoppn an d' aand?

Stillestoand groffeld' ie onder in zien broekzak. Et kneuterige pepiertien met ien aand goed glad strieknd las ie nog ies over wat dr stond.

'n Plintnleddertien... 'n krentegeweer... luchtbelln..?

I'j vertrouwd 't niet ielemoale..!

Een bietien onzeker leup ie noar een baenkien opziet van de wæg en ging dr maer ies eevn bi'j zittn, eerst alles maer ies op een rijgien zettn.

In zien achtereufd begun dr wat te daegn, i'j geleufde dat z'm veur de gæk wolln oln... maer dan addn ze wel de verkierde veur!

I'j kon op skoele wel niet al te best meekoomn, maer dat öl niet in dat ie ook niet "boernslim" was!

Netuurlijk wolln ze um te pakkn neemn, dat kon ook niet aandere op zo'n eerste wærkdag, dat deun ze zowat overal, dat ad ie wel ies eurd.

Een verzechtig læchien kwam umme zien mondoekn, as ie 't goed anlee, dan ad i'j... ze allemoale te pakkn inplaese van aandersumme.

De eerste urn zaagn en eurdn ze op de timmerwærkplaese neks van Bærteld. De vrouwe van de boas ad dr zelfs een ærd eufd in en zie klaegde dat iederiene toch wel te værre egoan was.

Woor zol zo'n jonge now toch uutangn? Tussn de middug was ie ook niet op koomn daegn... as dr maer neks gebeurd was!

Maer... eevn noa drie uur, al 't volk zat weer in de keukn, maer now an de thee, kwam Bærteld met een bezwiet eufd binn-stappn. Bi'j zien sloapn was zien oor ook vochtig, dus iederiene kon goed zien dat i'j um bezunder uutesloofd ad.

In zien aandn dreug ie een grote kertonn deuze met een tow dr stiewig um'èn eknupt..

Uut zien oogn stroalde zo'n zelfverzekerdeid dat onwillekeurig iederiene zien mond öl.

"Zo, door bin'k weer," zuchtte Bærteld, "Geef mi'j eerst maer een köppien thee, da e'k ducht mi'j wel verdiend!"

Triomfantelijk keek ie de krink rond.

"Ie ebbn mi'j met mekaere iel wat wærk bezörgd, maer gelukkig addn de zaekn en bedrievn alles in veurroad, zelfs 't boek addn ze op de boekndielige al an'ekreegn."

Alle mondn völn lös, gieniene wus oe ie 't ad, maer niet iene gaf weerwærk, bange umme wat verkierds te zaegn.

Was dit dezelde bleu'e jonge van vanmörn?

Met zien beide aandn umme 't köppien evoln drunk Bærteld genietnd van zien thee.

"O ja," gooide i'j dr nog eevn tussndeur, " 't is wel oordig in de pepiern eloopn. Bi'j iederiene mos 'k direct betaeln.

'k Eb 't zolange veur'eskeutn, 'k reekne zo wel met oe alle-moale of."

Noa een paer menuutn, die wel een alf uur leekn te duurn, zette Bærteld zien köppien neer en begun met troage beweegngn de knuppn uut 't tow te aeln. Iederiene keek as ge'yphotiseerd toe. Niet iene ad be'oefte umme commentaar te levern.

Met verzechtige aandn wördn de lösse boovnstukkn van de deuze terugge'eslaegn.

Toe dielde Bærteld uut. Alleman kreeg woor as ie umme evraagd ad.

De boas kreeg een klein leddertien, van zo'n vuuftien centimeter, van kleine sprekkies in mekaere etimmerd.

"O ja," zee Bærteld, "Jaap van Endruk van Geerte zee dat ie dr veur vuuf guldn onkostn an ad ad, iene van de treedn ad 't begeevn en toe ef i'j 't loatn maekn."

De oogn van de boas begunn te glimn. Met een royaal gebaar trök ie de pottemenee en laegde drie rieksdaelders op toafel.

"Der..!" antwoordde i'j lachnd, Die rieksdaelder extra muu'j maer as rente beskouwn.

De twiede die an de beurte kwam was de veurman. Uut de deuze aelde Bærteld een old, roestig stienboortien. Onderan de punte was een klein, vierkaant stukkien blek edraeid. "Ier," zee Bærteld. "Jaans van Ærm van Saander maekte nogal drukte. I'j zee dat i'j nooit iene keer de vierkaante gaetnbore van oe eliend ad en umdaa'j um gebruukn mosn, e'k maer een ni'je aeld. Vuuftien guldn..!"

De veurman die nogal op de pennuk was, wol um niet loatn kenn en betaelde Bærteld met een zunig trækkien umme zien mond.

Now was de knæcht an de beurte. Uut de deuze kwam een pepiern buultien, keurig netties decht'evoln. "Ier zittn oe luchtbelln in, maer in de winkel zeen ze daa'j dr wel zunig an mee mossn doen, want 't waarn de lestn. Zie waarn gelukkig niet zo duur, drievuuftig maer. Ie addn mi'j al een tientien mee'egeevn, dus krie'j zes'enalve guldn weerumme."

De knecht kon niet noaloatn umme smaekelijk te lachn.

"Dat overskot maa'j oln eur," zee ie ærtelijk, "'k Bin al lange bliede da'k weer eevn veuruut kan."

De oogn van 't jongste knæchien gleeđn over de toafel noar de sicceteresse. "'k Eb drie winkels of muutn sjakkn veur da'k dat skriefpepier op de kop kon tekkn. 't Spiet mi'j wel, maer de zaeke woor as ze 't uiteindelijk addn wol niet poffn en 'k eb dr zes guldn veur neer muun telln."

Uut de deuze kwam een staepeltien lösgeknipte diepvrieszakkn en zes guldn wörđn deureskeuvn noar Bærteld.

En zo ging 't nog eevn deur. De vrouwe van de boas kreeg een olde vergiet met de gaeties decht'estopt met streugies.

Veur de boskop kreeg i'j een rieksdaelder.

De dochter wörde bliede emaeckt met een old postcodeboek met een lösse anvullige. "Dat was et vuufde kwæartaal," zee Bærteld. Allienig dat anvraag van een boek is niet goedkoop!

Nog iene opdracht mos Bærteld ofwærkn, 't gedreugde reegnwaeter. I'j ad in joorn niet zovule achter mekaere eproat, maer i'j kreeg be'eurlijk skek van 't iele zaekien. Veur um op toafel gruuide 't bultien geld en dat was niet de eerste opzet ewest, maer wel een mooie bi'jkomstigeid.

"Dat reegnwaeter," ging ie værder, "völ beslist niet mee. Wi'j ebbn zo'n dreuge tied ad, dat 't bi'jkaans uutverkocht was.

'k Eb toch nog een zækkien op de kop kunn tekkn bi'j Gæjt de Poot. Ielemaal dreuge kon i'j 't niet levern, maer wel zo goed as."

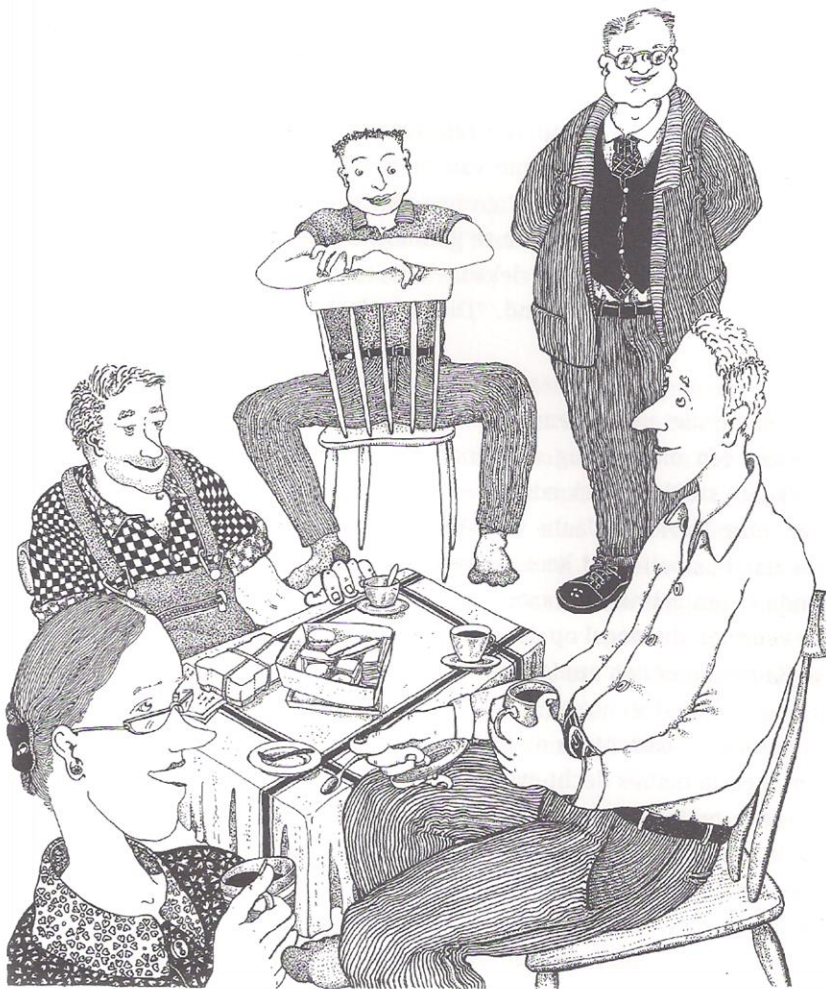
As leste aelde Bærteld een opgebloazn plastic zak uut de deuze. Boovnan zat ie stiewig decht'eknupt. Deur zien oasem zaatn dr an de binnkaante wat kleine druppelties..., maer ja... Gæjt kon 't niet ielemoale dreuge levern!

Toe wörde dr opies druk eproat en elachn in de gezellige keukn. Bærteld wörde op de skolder eslaegn en allemoale addn ze de grootste skek, allienig de veurman keek wat zoer, maer die was dan ook vuuftien guldn lechter.

Noa een paer menuutn keek de boas op zien allozie en zee dat dr toch ook ewærkt mos wörn. Nog eevn keek ie Bærteld met preteugies an. "Ie ebbn oe de eerste dag prima eweerd, oe eetn is dr zelfs bi'j in'eskeutn. Neemt værder de dag maer vri'j dan ku'j een bietien bi'jkoomn en dan beginn wi'j mörn pas æcht. En jonge... ie zulln dr wel koomn in 't leevn!"

Op wæg noar uus waarn zien voeth wel tien pond lechter as vanmörn.
In de zak van zien mesisterse broek rinkeldn zo'n kleine vuuftig guldn en dat was veur
een paer uurties knooin in 't skuurtien van zien olders best betaeld!
Allienig was Bærteld slim bliede dat ze niet meer noar dat krentegeweer evroagd addn,
want oe lange i'j ook prakkezierd ad, door ad ie neks veur kunn opbedeinkn.

Over Bærteld wörde nog al ies eproat... wat simpel nuumdn ze um...

Suja... suja... kiendtien...

*Door kump een zilvern skeepien
vol met zute pap.*

Gauw de aerd binn.

Waeg is 't skeepien... ap!

*Door kump een grote waegn
stappe, stappe, stap.*

Gauw et deurtien oopn.

Waegn is binn... ap!

(Overiessel)

Oaver de brugge

**Wiej stoat noe veur de brugge
den oons brengt noar 't nije joar.
Tweeduuzend-neengtiene
loa-w achter oons;
tweeduuzend-twintig
steet noe kloar.
A-w dan de brugge oavergoat,
't nije joar inteegn,
dan weanse wiej mekááre too:
“Goodgoan”
en veural: “Völle heil en zeegn.”**

**De redactie weanst al ear leazers
een good en gezond 2020.**
